

Kushal Chand v. Punjab State etc. (Harbans Singh, C. J.)

ਲੈਟਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਸੀ. ਜੇ. ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਜੈਨ ਜੇ.

ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਚੰਦ,----ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਆਦਿ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 338 ਆਫ 1970

6 ਅਕਤੂਬਰ 1970 ਈ

ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕਿਟ ਐਕਟ (1961 ਦਾ XXIJI)— ਧਾਰਾ 3(9), 3(10) ਅਤੇ 20— ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਪੈਂਡਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨਾ—ਸੈਕਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਬੋਰਡ ਦੀ ਕੰਟਰੋਲ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 3(9)- ਕੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ-ਬੋਰਡ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ-ਕੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅੰਤਰਿਮ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀ ਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕਿਟ ਐਕਟ 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ 9 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 20 ਨੂੰ ਇਕੱਠਿਆਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਬੋਰਡ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਅਜਿਹੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਅੱਤਲੀ ਲੰਬਿਤ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਕਮੇਟੀ ਕਿਸੇ ਨੌਕਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਬੋਰਡ ਦਾ ਚੇਅਰਮੈਨ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਤੱਥ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਬੋਰਡ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 9 ਅਧੀਨ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਨਿਯੰਤਰਣ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੌਕਰ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅੰਤਰਿਮ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾ ਕਰੇ। ਅਜਿਹੇ ਸੇਵਕ ਦਾ। (ਪਰਾ ੭)

1970 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 805 ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਏ.ਡੀ. ਕੋਸ਼ਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 23 ਮਈ, 1970 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ।

ਡੀਐਨ ਅਵਸਥੀ ਅਤੇ ਕੇਐਲ ਸਚਦੇਵ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ, ਐਸ.ਐਮ. ਆਸ਼ਰੀ, ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਆਰ.ਐਸ. ਮੋਰੀਆ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਸੀਜੇ- (1) ਇਹ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ 10 ਮਾਰਚ, 1970 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਚੰਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 805 ਆਫ 1970 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਦਫਤਰ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ, ਜਲਾਲਾਬਾਦ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਵਜੋਂ। ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ, ਜਲਾਲਾਬਾਦ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀਡਬਲਯੂ 668 ਆਫ 1970) ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 20 ਜਨਵਰੀ, 1970 ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੀ ਪਿਆਰਾ ਲਾਈ, ਮੰਡੀ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰ, ਨੂੰ ਦਰਦ ਹੋਣ 'ਤੇ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕਿਟ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 35 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਅਧੀਨ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਚੰਦ ਨੇ ਲੈਟਰਜ਼ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਤਹਿਤ ਇਹ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(2) ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ, ਜਲਾਲਾਬਾਦ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਮੇਟੀ ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ) ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ - ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਚੋਣ ਤੱਕ ਇਸ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 17 ਅਕਤੂਬਰ 1968 ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਰਾਮ ਨਿਵਾਸ ਨੇ ਇੱਕ ਤਾਰ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ (ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਅਫਸਰ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ) ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤੱਥ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪਿਆਰਾ ਲਾਈ, ਮੰਡੀ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰ, ਨੇ ਗਲਤ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਹੈ। ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਪਿਆਰਾ ਲਾਈ 'ਤੇ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਸੀ। ਪਿਆਰਾ ਲਾਈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, — ਅਨੇਕਰ 'ਬੀ' ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ, ਸਾਰਾ ਰਿਕਾਰਡ, ਸਟੋਰ, ਆਦਿ, ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਲਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੀਨੀਅਰ ਆਡੀਟਰ ਨੇ ਮਿਤੀ 14 ਨਵੰਬਰ, 1968 ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਕਿ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ

Kushal Chand v. Punjab State etc. (Harbans Singh, C. J.)

ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਾਮਲੇ ਸਨ। ਇਸ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਆਖਰੀ ਲਾਈਨ ਸੀ: "ਆਡਿਟ ਨੂੰ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

(3) ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਪਿਆਰਾ ਲਾਈ ਦਾ ਪੱਖ ਪੂਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰਾ ਲਾਈ ਨੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਸਾਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਸੌਂਪਿਆ ਸੀ। ਇਸ 'ਤੇ, 23 ਦਸੰਬਰ, 1968 ਨੂੰ, ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੇ , -ਅਨੇਕਚਰ 'ਡੀ' ਰਾਹੀਂ, ਸਕੱਤਰ, ਸਟੇਟ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਬੋਰਡ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ (ਇੱਥੇ ਬੋਰਡ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੱਥ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਭੇਜੀ। ਮਾਮਲਾ

ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਕਾਪੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ। 17 ਜਨਵਰੀ, 1969 ਨੂੰ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨੇ ਖੁਦ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ: -

“————— ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸ਼. ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੰਡੀ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰ ਪਿਆਰੇ ਲਾਈ ਨੂੰ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਖਿਲਾਫ ਮੁੱਢਲਾ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕ ਹੈ।

22 ਜਨਵਰੀ, 1969 ਨੂੰ -ਅਨੇਕਚਰ 'ਐਫ' ਦੇ ਤਹਿਤ , ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਟਰ ਕੁਝ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਿਆਰਾ ਲਾਈ ਤੋਂ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। 7 ਫਰਵਰੀ, 1969 ਨੂੰ , -ਅਨੇਕਚਰ 'ਜੀ' ਦੇ ਤਹਿਤ , ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨੇ ਪਿਆਰਾ ਲਾਈ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅੱਠਵੀਂ ਅਤੇ 9 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਛੁੱਟੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ 11 ਫਰਵਰੀ, 1969 ਨੂੰ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਕੁਝ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ । ਐਗਰੀਕਲਚਰ ਐਕਟ 1969 ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਰਿਪੋਰਟ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਦੋ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨੇ ਨਵੀਂ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਚਾਰਜ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਭਾਵ, 18 ਫਰਵਰੀ, 1969 ਨੂੰ , -ਅਨੇਕਚਰ 'ਐਚ' ਦੇ ਤਹਿਤ, ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਪਿਆਰਾ ਲਾਈ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਿਆਰਾ ਲਾਈ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸੀਨੀਅਰ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਜਲੰਧਰ ਤੋਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 22 ਮਾਰਚ, 1969 ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਤੋਂ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੱਤਰ, Annexure R.2/3, ਪਿਆਰਾ ਲਾਈ ਦੀ ਬਹਾਲੀ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਚੰਦ ਨੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ 28 ਮਾਰਚ 1969 ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਅਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੀ ਵੋਟ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ

ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਚੇਅਰਮੈਨ ਸਮੇਤ ਬਾਕੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਿਆਰਾ ਲਾਇ ਬਾਰੇ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਅਤੇ ਚੇਅਰ ਮੈਨ ਨੂੰ ਦੇਖੋ। ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਸਨ ਪਰ ਨਤੀਜਾ ਕੀ ਨਿਕਲਿਆ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਮਿੰਟਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੇਅਰਮੈਨ ਵੱਲੋਂ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਆਰਾ ਲਾਇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਬਹਾਲ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਮੀਟਿੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਵੱਲੋਂ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਗਲਾ ਪੱਤਰ ਅਨੁਲੱਗ ਆਰ.2/4,

ਮਿਤੀ 30 ਮਈ, 1969, ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਿਆਰਾ ਲਾਈ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੇ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੇ 7 ਜੂਨ, 1969 ਨੂੰ ਸਾਰਾ ਮਾਮਲਾ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ। ਪੇਪਰ ਬੁੱਕ ਦੇ ਪੰਨਾ 103 'ਤੇ ਅਨੁਲੱਗ 'ਜੇ' ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਦੀ ਸਲਾਹ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੀ: -

“ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਉਸ (ਪਿਆਰਾ ਲਾਈ) ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਹਨ। ਉਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪੈਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ 1 ਟਰੇਟਰ ਦੇ ਨਿਯਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਈ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ। ਪਿਛਲੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਇਸ ਵਾਰ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ-

- (i) ਪਿਆਰਾ ਲਾਇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਇੱਕ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ;
- (ii) “ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਿਸ ਨੂੰ 7 ਫਰਵਰੀ, 1969 ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤਹਿਤ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਗੰਭੀਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨਾ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ (ਉਸ ਦੀ) ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਵੇਗੀ।

ਇਸ ਮਤੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:-

Kushal Chand v. Punjab State etc. (Harbans Singh, C. J.)

ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਰੱਖਣੀ ਵਿੱਚ ਚੇਅਰਮੈਨ ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਵਾਈਸ ਚੇਅਰਮੈਨ ਮਹਿਤਾਬ ਸਿੰਘ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਸ. ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸਹਿਗਲ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ - ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਤੋਂ ਪਯਾਰੇ ਲਾਇ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਹੇਠੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ

ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪੱਤਰ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕਵਰ ਹੇਠ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ-

- (i) ਪਿਆਰਾ ਲਾਇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨੇ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ;
- (ii) ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਹਿਸਾਬ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਗਬਨ ਦੇ ਕਈ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਗੰਭੀਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸਨ;
- (iii) ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਬਣਾਈ ਸੀ; ਅਤੇ
- (iv) ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨਾ ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਉਹ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(4) ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੇ 5 ਸਤੰਬਰ, 1969 ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਅੰਗੂਠੇ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਪਿਆਰਾ ਲਾਇ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 16 ਸਤੰਬਰ, 1969 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੱਤਰ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਿਆਰਾ ਲਾਇ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ (ਦੇਖੋ ਅਨੁਲੱਗ L/1)। ਅਨੁਬੰਧ ਆਰ.2/1 ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਹੈ, ਮਿਤੀ 23 ਸਤੰਬਰ, 1969, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਬੋਰਡ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਮਿਤੀ 5 ਅਤੇ 16 ਸਤੰਬਰ, 1969, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਲ ਦਾ ਸਵਾਲ ਬਹਾਲੀ ਨੂੰ 7 ਜੂਨ, 1969 ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਮੁੜ ਬਹਾਲ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ

ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ 16 ਸਤੰਬਰ, 1969 ਨੂੰ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।
ਉਹ ਇਸ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਕਰਦਾ ਹੈ: -

"ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਡਿਟ ਨੋਟ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜੇ ਤੁਹਾਡਾ
ਖੁਦ, ਉਸ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,
ਤਾਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਨਵੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਕਮੇਟੀ
ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੇ।"

ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੱਤਰ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 12 ਜਨਵਰੀ, 1970 ਨੂੰ,
ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪੱਤਰ (ਅਨੁਲੱਗ M/1) ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

Kushal Chand v. Punjab State etc. (Harbans Singh, C. J.)

IZU

ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ: -

“_____ ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਪਿਆਰੇ ਲਾਲ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ; ਮੰਡੀ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰ, ਜਲਾਲਾਬਾਦ ਅਤੇ ਡਿਫਾਲਟਰ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੋਰਡ ਦੇ ਦਫਤਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

15 ਜਨਵਰੀ, 1970 ਨੂੰ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅੰਡਰ-ਸਕੱਤਰ ਨੇ ਅਨੁਬੰਧ ਆਰ.2/2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ: -

"ਕੇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਪਿਆਰੇ ਲਾਈ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।"

ਇਸ 'ਤੇ 20 ਜਨਵਰੀ 1970 ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਕੇ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਿਆਰਾ ਲਾਈ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕਮੇਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਰਿੱਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ, ਅਨੁਲੱਗ Q/1, ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ (ਖੁਸ਼ਾਲ ਚੰਦ) ਨੂੰ ਇਹ ਕਾਰਨ ਦੱਸਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਅਧੀਨ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਨੁਬੰਧ 'ਪੀ' ਅਤੇ 'ਕਿਊ' ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਚੰਦ ਦੁਆਰਾ 3 ਅਤੇ 4 ਫਰਵਰੀ, 1970 ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਦੋ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਹਨ। ਅਨੈਕਸਚਰ 'ਕਿਊ' ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ: -

“_____ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਬੋਰਡ ਵਿਚਾਲੇ ਮੁਕਾਬਲਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਬਲੀ ਦਾ ਬੱਕਰਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ ਕਿ ਮੈਂ ਕਨੂੰਨੀ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਬਸ਼ਰਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਮਤਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਉਕਤ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਵੱਖਰਾ ਹੋਵੇ।

ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮਤੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਫਿਰ ਵੀ, ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ

ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਯੋਗ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਅਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਰੀ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਹੈ, ਹੇਠਾਂ ਹਸਤਾਖਰਿਤ ਨਹੀਂ, ਸਭ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ।

(5) ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਇਕਸਾਰ ਸਨ, ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ 10 ਮਾਰਚ, 1970 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਖੁਸ਼ਾਲ ਚੰਦ ਨੇ ਇਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ, ਉਹ ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਆਇਆ ਹੈ।

a

(6) ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕਿਟ ਐਕਟ, 1961 ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

“ਐਸ. 3((I 1))-----

(8) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੰਗ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝੇ ਅਤੇ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿ ਬੋਰਡ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ। ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਜਾਂ ਕੁਪ੍ਰਬੰਧਨ, ਇਹ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨਵਾਂ ਬੋਰਡ ਗਠਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ।

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(9) ¹ ਬੋਰਡ ਕਮੇਟੀਆਂ ਉੱਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇਗਾ।

(10) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਬੋਰਡ ਦਾ ਚੇਅਰਮੈਨ ਜਾਂ ਸਕੱਤਰ ਜਾਂ ਬੋਰਡ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੋ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਡੀਲਰ ਜਾਂ ਗੋਦਾਮ ਦੇ ਰੱਖਿਅਕ ਤੋਂ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਾਂ ਵਾਪਸੀ ਮੰਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋਰ ਫੰਕਸ਼ਨ ਏਰੀਜ਼ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਅਤੇ ਖਾਤਿਆਂ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡੀਲਰ, ਗੋਦਾਮ-ਕੀਪਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਜਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ।

(11) ਬੋਰਡ ਦਾ ਚੇਅਰਮੈਨ ਸਕੱਤਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ

ਵਰਤੋਂ ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਲਈ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।"

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ , ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ, ਹਾਜ਼ਰੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਆਦਿ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਧਾਰਾ 33 ਦੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(7) ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਥਰਬੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮੁੱਖ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (9) ਕਮੇਟੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਆਮ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਸਿਰਫ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (10) ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 - ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਅਜਿਹੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ "ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ" ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦਾ ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸਬ ਸੈਕਸ਼ਨ (9) ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ 20 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਉਧਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾਦਾਰ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਰ ਬੋਰਡ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ। ਇਕੋ ਇਕ ਮਾਮਲਾ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 80 ਮੂਲ ਤਨਖਾਹ ਵਜੋਂ। ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਕਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਬੋਰਡ ਦਾ ਚੇਅਰਮੈਨ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਆਦਿ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਸੇਵਾਦਾਰ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਵਰਤ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਮੇਟੀ , ਬੋਰਡ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੀ ਲੋੜ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਇਹ ਤਸੱਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੌਕਰੀ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਮੇਟੀ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੋਰਡ ਦੀ ਆਮ ਨਿਗਰਾਨੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੌਕਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਬੋਰਡ ਦਾ ਚੇਅਰਮੈਨ ਉਸ ਦੇ ਨੌਕਰੀ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਾ ਉਲਟਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਕਮੇਟੀ ਆਪਣੇ ਨੌਕਰ ਵਿਰੁੱਧ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਬਨ ਅਤੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ

Kushal Chand v. Punjab State etc. (Harbans Singh, C. J.)

ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਚੈਨ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਵੀ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਜਾਂਚ ਬੀ . e ਆਯੋਜਿਤ. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, 12 ਜਨਵਰੀ, 1970 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ (ਅਨੇਕਚਰ 'ਐਮ') ਵਿੱਚ, ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੇ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ "ਪੂਰੀ ਜਾਂਚ" ਕਰਵਾਉਣ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪਰ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਜਿਹੀ "ਪੂਰੀ ਜਾਂਚ" ਵਿਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਗ਼ਬਨ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੋਰਡ ਆਪਣੇ ਵੱਕਾਰ 'ਤੇ ਡਟਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨੁਕਤਿਆਂ ਵੱਲ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ। ਦ

ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ: ਕੀ ਬੋਰਡ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (9) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਨਿਯੰਤਰਣ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੌਕਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅੰਤਰਿਮ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾ ਕਰੇ। ਅਜਿਹੇ ਨੌਕਰ ਦੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕਮੇਟੀ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਇਸ ਗੱਲ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਕਮੇਟੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਰੱਖਣ ਦੀ ਅੰਤਰਿਮ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਬੋਰਡ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (9) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 20 ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

- (a) ਨਿਯੁਕਤੀ ਬੋਰਡ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ;
- (b) ਅਜਿਹੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਪੜਤਾਲ ਦੇ ਮੁਅੱਤਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ; ਅਤੇ
- (c) ਜਿੱਥੇ ਕਮੇਟੀ ਕਿਸੇ ਨੌਕਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਬੋਰਡ ਦਾ ਚੇਅਰਮੈਨ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਤੱਥ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ

ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਕੋ ਇਕ ਸੰਭਾਵਿਤ ਅਪਵਾਦ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਜਾਂਚ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਪਰ ਇੱਥੇ ਕੇਸ ਦੀ ਕਿਸਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਮੁੱਚੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਨੌਕਰ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(8) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਬੋਰਡ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ! ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਪਿਆਰਾ ਲਾਈ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਇਸ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣਾ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ ਅਤੇ (ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਲ ਬੋਰਡ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਬੋਰਡ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਕਿ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ, ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ, - ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਦੇਖੋ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੀ ਸੀ-ਇਸ ਮਤੇ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਕੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਤਰਕਸੰਗਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੁਕਮ ਦੀ ਅਵੱਗਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਇੱਕ ਉਲਟ ਹੁਕਮ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਪਾਬੰਦ ਸੀ। ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ

Kushal Chand v. Punjab State etc. (Harbans Singh, C. J.)

ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ (ਅਨੁਲੱਗ 'ਕਿਉ') ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਮੇਟੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ, ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਸੀ।

(9) ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜੋ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ।

(10) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 10 ਮਾਰਚ, 1970 ਦੇ ਹਟਾਏ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੋਲ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਖਰਚੇ ਹੋਣਗੇ।

ਪੀਸੀ ਜੈਨ, ਜੇ.- ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ